

innego państwa członkowskiego, który zrzekł się swego krajowego prawa jazdy i który w chwili wydania nowego prawa jazdy miał normalne miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy — Odmowa uznania wskazanego prawa jazdy przez władze państwa członkowskiego miejsca zamieszkania uzasadniona opinią medyczno-psychologiczną sporządzoną w tym państwie członkowskim na podstawie badania lekarskiego przeprowadzonego po wydaniu nowego prawa jazdy, lecz odnoszącą się wyłącznie do okoliczności sprzed jego uzyskania — Kwalifikacja wskazanej opinii jako „okoliczności, które wystąpiły po wydaniu nowego prawa jazdy” mogące uzasadnić zastosowanie przepisów krajowych w zakresie ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami?

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej dyrektywą Rady 2006/103/WE z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie, korzystając z uprawnienia przysługującego mu na podstawie rzeczoności art. 8 ust. 2 do stosowania w stosunku do posiadacza prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim własnych przepisów krajowych dotyczących ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami, odmówiło uznania na swoim terytorium uprawnienia do kierowania wynikającego z ważnego prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim w związku z opinią w przedmiocie zdolności do kierowania pojazdami przedłożoną przez posiadacza rzeczoności prawa jazdy, gdy opinia ta została wprawdzie sporządzona po dacie wydania owego prawa jazdy i opiera się na badaniu zainteresowanego przeprowadzonym po tej dacie, jednak nie przedstawia związku, choćby częściowego, z zachowaniem zainteresowanego stwierdzonym po wydaniu tego samego prawa jazdy i odnosi się wyłącznie do okoliczności powstałych przed wskazaną datą.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani — Włochy) — Vino Cosimo Damiano przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-20/10) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 3 i 8 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Pierwsza lub jedyna umowa — Obowiązek wskazania obiektywnych powodów — Zniesienie — Obniżenie ogólnego poziomu ochrony pracowników — Zasada niedyskryminacji — Artykuł 82 WE i art. 86 WE)

(2011/C 63/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Trani

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vino Cosimo Damiano

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Trani — Wykładnia klauzuli 3 i 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz. U. L 175, s. 43) — Zgodność przepisów krajowych wprowadzających do krajowego porządku prawnego klauzulę, w której nie podano powodu zatrudnienia na czas określony w przypadku zatrudnienia pracowników przez Poste Italiane SpA

Sentencja

- 1) Klauzulę 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak przewidziane w art. 2 ust. 1 bis decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES (dekretu z mocą ustawy nr 368 w sprawie wykonania dyrektywy 1999/70 dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC), z dnia 6 września 2001 r., który w odróżnieniu od reżimu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie tego dekretu zezwala przedsiębiorstwu takiemu jak Poste Italiane SpA na zawarcie, pod pewnymi warunkami, pierwszej lub jedynej umowy o pracę z pracownikiem takim jak Vino Cosimo Damiano, bez konieczności wskazania obiektywnych powodów uzasadniających zawarcie umowy na tenże czas, ponieważ uregulowanie to nie jest związane z wykonaniem tego porozumienia ramowego. Nie ma w tym kontekście znaczenia, że cel realizowany przez to uregulowanie nie zasługuje na ochronę co najmniej równą ochronie pracowników zatrudnionych na czas określony, przewidzianej przez to porozumienie ramowe.
- 2) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy dla udzielenia odpowiedzi na czwarte pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunale di Trani (Włochy).
- 3) Piąte pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunale di Trani jest oczywiście niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.